

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 3. Regnum œlorum dare, esse pauperum, quia id possunt impetrare
oranda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

feceritis, seu mortui fueritis, ipsi recipiant vos, adhuc in hac vita manentes. Quod proprium est regum, qui etsi extra regnum suum versentur, tamen alios in regnum intrmittere possunt. Ad eundem enim modum pauperes, adhuc extra cælum existentes, alios ad cælum queunt promouere, non impetrando tantum, sed etiam viscera eorum mouendo, vt fiant misericordes, atque idcirco & ipsi misericordiã consequantur. *Hæc est illa perfecta iustitia, inquit Lactantius, qua custodit humanam, de qua Philosophi loquuntur, societatem. Hic diuitiarum maximus ac verissimus fructus est non uti opibus ad propriam vniuersi voluptatem, sed ad multorum salutem; non ad presentem suum fructum, sed ad iustitiam, qua sola non interit.*

Lactant.
l. 6. c. 12.
de vero
cult.

§. III.

Regnum cælorum dare, esse pauperum, quia id possunt impetrare orando.

Act. 9. 36.

Orationes sanè pauperum dignas esse, quæ impetrent, quod orant, ostendit D. Petrus in Thabitha, quæ erat plena bonis operibus, & Eleemosynis, quas faciebat, pro qua Petrum circumsteterant omnes vidua stentes & ostendentes ei tunicas & vestes, quas faciebat illis Dorcas. Ob quas preces eam Apostolus à morte

morte ad vitam reuocauit. Flexit Petrum oratio pauperum, & non flectat Deum infinite misericordem? qui semper respexit in oratione humili, & non spreuit precē eorū. An non intuens eleemosynas dantis, & preces accipientis, peccatorem quoque, qui peccata sua eleemosynis redimit, ad gratiam, quæ est vita spiritualis, reuocabit? immò an non defunctos ad æternam vitam in cælo degendam admittet? Hac de caussa in primitiua Ecclesia agapæ funerales sunt institutæ. Cur post mortē tuorū pauperes vocas; inquit Chrysostomus, cur presbyteros, ut pro eo velint orare, obsecras? Non ignoro, te responsurū: ut defunctus requiē adipiscatur, & propitiū iudicē inueniat. De qua consuetudine loquitur etiam D. Paulinus cū scribit: Itaque patronos animarū nostrarū pauperes, qui tota Roma stipē meritant, multitudinē in aula Apostoli congregasti. Pulchro equidē tanti operis tui spectaculo pascor. Videre enim mihi videor, tota illa religiosa miseranda plebis examina, illos pietatis diuina alumnos tantis influere penitus agminibus in amplissimā gloriosi Petri basilicā, per illam venerabilē regiā carula eminenti fronte ridentē, ut tota & intra basilicā, & pro ianuis atrij, & pro gradibus campi spatia

Psal. 102
18.

Daa. 4
24.

S. Chry-
lostom. in
Matth.
homil. 32.

S Paulin.
ep. 31. ad
Alethiū
de funere
vxoris
Rufinæ,
filie S.
Paulæ.

coarctentur. Video congregatos ita distincte
 per accubitus ordinari, & profluis omnesatura-
 ri cibus, ut ante oculos Euangelica benedictionis
 ubertas, eorumq; populorum imago versetur,
 quos quinq; panibus & duobus piscibus, panis
 ipse verus, & aqua viva piscis Christus expleuit.
 Hæc & plura ibidem S. Paulinus de epulis,
 quæ, pro defunctis, dabantur paupertinae
 plebi. Cui olim accensi sunt & sacerdotes &
 Religiosi. Ita enim scribit Origenes: Sic
 itaq; nos diem natiuitatis celebramus, quia in-
 perpetuo viuunt hi, qui moriuntur: celebramus
 nimirum Religiosos cum sacerdotibus conuocan-
 tes, fideles una cum clero, inuitantes adhuc ege-
 nos & pauperes, pupillos & viduas saturantes,
 ut fiat festiuitas nostra in memoriã requiei de-
 functis animabus, quarum memoriã celebramus;
 nobis autem efficiatur in odore suauitatis in
 conspectu aeterni Dei. Ad eundem finem &
 olim, & etiamnum mendici ad fores tem-
 plorum sedere consueuerunt; non enim mo-
 dò id fiebat, ne obstrepentes sacra agentibus
 in Ecclesia, atq; inibi precantibus mo-
 lesti essent; sed & ut ingredienti in tem-
 plum prius ipsos exorarent, atq; ita grati-
 eorum postea preces, suis quoque precibus
 geminarent potentioresq; redderent. Vt
 enim

Origen.
 lib. 3. in
 Iob.

enim plurimum vox longius auditur, quam
 unius, ita fortior fit altiusque in cælum as-
 cendit oratio illius, cum quo orant eleemo-
 synæ pauperibus distributæ. Nam & hoc
 quoque Dominus indicat, cum ait: *Dico* Matth. 18.
vobis, quia si duo ex vobis consenserint super 19.
terrâ, de omni re, quamcumq; petierint, fiet
illis à Patre meo, qui in cælis est. Morem hunc
 mendicos extra Ecclesiam, ad mendicandû
 (nam ad alia diuina peragenda ingredi eis
 licebat) constituendi, discimus in claudo
 illo, qui a suis ad templi portam Speciosam
 fuit expositus. Caussam indicat D. Chry-
 sostomus, dum ait: *Propterea & ante Ec-*
clesias, & martyrum monumenta pro foribus
pauperes sedent, ut nos ex eiusmodi spectaculo
multû capiamus utilitatis: Considera namque
quòd nobis terrenas ingredientibus regias, nihil
huiusmodi cernere licet, sed viri honesti, &
splendidi, & diuites, & prudentes passim dis-
currunt: ad veras autem regias, ad Ecclesiam
dico, & oratorias ades, & martyrum templa,
demonibus pressi, truncati, pauperes, senes
caci, membra ferentes obtorta. Quid hoc tan-
dem? ut tu docearis. Quid? audire illos fo-
ris, ut te audiat Deus intus; succurrere illo-
rum egestati, ut tuæ vicissim necessitati suc-

Actor. 3.
 Chrylost.
 ad pop.
 Antioch.
 hom. 18.

Q. 5

currat

D. Gre-
gor. Na-
zianz. in
orat. de
amore
pauperū.

Sebast.
Munster.
lib. 2.
Cosmog.

currat Deus. Nam si audiueris, audieris. Illi enim tecum orabunt, quia pro te. *Ita petitionū clamor*, ait D. Gregorius Nazianzenus, *internis templi cantibus ex aduerso respondet, atq; è regione mysticarū vocū miserabilis luctus excitatur.* Sic ergo pauperum est regnum cælorum, vt illud alijs quoque impetrent, quorum orationi pondus addunt; & cum illis velut canes quidam venatici, cælum venantur, quemadmodum B. Amadeus Sabaudia dux dicere solebat.

§. IV.

Regnum cælorum à pauperibus aperiri, dum alios ad misericordiam mouent.

Sed altero quoque modo vim habent, vt recipiant diuites in æterna tabernacula, qui se eorum ærumnis passi sunt moueri, vt fierent misericordes, & diuitias suas per eos, ante se, in cælum, præmitterent, per elemosynam, quia *ipsa est quæ purgat peccata, & facit inuenire misericordiã, & vitã æternam*, ait Archangelus. Et Dauid: *Beatus qui intelligit super egenum & pauperem, in die mala liberabit eum Dominus.* Qui, licet sit iudex æquissimus, tamen hac pecunia se sinit placari, quæ per manus pauperum ad eum transmissa ex iudice patronum facit. Siqui-

Tob. 12. 8.

Psal. 40.
1.